

Potser et pot ajudar en aquesta aventura íntima i personal de la pregària recollir en el fons de tu una mirada, una paraula, una actitud, un gest per a tot un dia. Avui, per exemple.

Si de bon mati has llegit o contemplat l'evangeli del dia possiblement hi trobaràs la mirada, la paraula, l'actitud per avui. Sobre tot si et fixes en Jesús: com mira, què sent, què diu, què calla, quina actitud té?

Ja ho portes a dintre del cor. Deixa que espontàniament revisqui ni que sigui per uns instants en moments del dia. Com un aroma, com una nota harmoniosa, com l'esguard del nen a la mare... com un raig de sol que entra per la finestra quan arriba la clariana.

Altres cops l'evangeli el trobaràs en mig de la vida. Tantes coses, tantes realitats, tantes notícies i tant diverses. Un dia és un tot de viure. Recull atentament el moment, fes-lo teu, guarda'l, rumia'l ... i a cops retorna-hi !

Aquesta és una forma de pregar radicalment senzilla. Pot prescindir de llibres, preàmbuls, disposicions respiratòries... es viu en el carrer, en els transports públics, mentre fas cua, esperant a la farmàcia, a l'ascensor ... tornes a mirar al Senyor, dius un mot, calles uns instants, recordes, dit breument: "estimes".

Pots intentar-ho. Deixa't portar per la veu interior.

Molts cops n'hi ha prou amb un nom, per exemple: Jesús. Per cert, que a mida que el diguis mai en tindràs prou.
